

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 31/16

Luxembourg, 17. marec 2016

Sodba v združenih zadevah C-145/15 in C-146/15
K. Ruijsenaars, A. Jansen in J.H. Dees-Erf/Staatssecretaris van
Infrastructuur en Milieu

**Nacionalni organi opravljajo splošni nadzor za zagotavljanje pravic letalskih
potnikov, vendar jim ni treba ukrepati na podlagi posamičnih pritožb**

Vseeno pa jim je ta pristojnost lahko podeljena z nacionalno zakonodajo

Letalski prevoznik mora ob odpovedi leta zadevnim potnikom na podlagi zakonodaje Unije¹ kriti stroške in plačati odškodnino (med 250 in 600 EUR glede na dolžino leta).

Poleg tega mora vsaka država članica določiti organ, zadolžen za izvajanje te zakonodaje. Vsak potnik lahko pri tem organu vloži pritožbo v zvezi s kršitvijo Uredbe. Sankcije za kršitev morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračalne.

Na Nizozemskem je bil kot pristojni nacionalni organ imenovan državni sekretar. V tem okviru ima splošno pristojnost za sprejetje prisilnih ukrepov, predvsem ob sistematičnem zavračanju letalskega prevoznika, da plača odškodnino potnikom. Ne more pa sprejeti prisilnih ukrepov na predlog potnika, ki se nanj obrne s svojim primerom.

V tem okviru sta bila Raad van State (nizozemski državni svet) predložena spora, ki se nanašata na letalske potnike, ki jim je bilo zavrnjeno izplačilo odškodnine. Državnemu sekretarju so predlagali sprejetje prisilnih ukrepov zoper zadevni letalski družbi, kar pa je ta zavrnil. Raad van State je imelo pomisleke o pristojnosti državnega sekretarja, da v posamičnih primerih sprejme prisilne ukrepe na predlog potnikov, in je o tem vprašalo Sodišče.

Sodišče je v današnji sodbi najprej razložilo pojem „pritožba“, ki jo lahko vsak potnik vloži pri organu. Po mnenju Sodišča je treba za ta pojem šteti, da zajema opozorila, ki prispevajo k ustreznemu izvajanju te uredbe na splošno, ne da bi moral ta organ ukrepati na podlagi takih pritožb za zagotovitev pravice vsakega posameznega potnika, da dobi odškodnino.

Pojem „sankcija“ označuje ukrepe, sprejete kot odgovor na kršitve, ki jih je organ odkril pri splošnem nadzoru, in ne kot upravne prisilne ukrepe, ki jih je treba sprejeti v vsakem posameznem primeru.

Zato je Sodišče presodilo, da pristojnemu nacionalnemu organu načeloma ni treba sprejeti prisilnih ukrepov proti letalskim prevoznikom, da bi jih zavezal plačati odškodnino, določeno v Uredbi št. 261/2004.

Vendar je Sodišče poudarilo, da imajo države članice ob upoštevanju ciljev Uredbe in diskrecijske pravice držav članic pri podeljevanju pristojnosti, ki jih nameravajo dati organom, za odpravo nezadostnega varstva pravic letalskih potnikov možnost pooblastiti organ, da sprejme ukrepe na podlagi posamičnih pritožb.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne

¹ Uredba (ES) št. 261/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. februarja 2004 o določitvi skupnih pravil glede odškodnine in pomoči potnikom v primerih zavrnitve vkrcanja, odpovedi ali velike zamude letov ter o razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 295/91 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 7, zvezek 8, str. 10).

odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793